

Adam Myjak

rzeźba

**Małopolska Galeria Sztuki "Dwór Karwacjanów"
Instytucja Kultury Województwa Małopolskiego**

Gorlice 2005

WOJEWÓDZTWO
MAŁOPOLSKIE

**Małopolska Galeria Sztuki „Dwór Karwacjanów”
Instytucja Kultury Województwa Małopolskiego**

Teksty: Maryla Sitkowska, Tadeusz Konwicki, Jan Kucz

Opracowanie graficzne katalogu: Tomasz Myjak

Skład: DEJAVU - Agencja reklamy

Fotografie: E.Ciołek, S.Kuruliszwili, T.Myjak

Nakład: 500 egz.

Szanowni Państwo!

Małopolska Galeria Sztuki „Dwór Karwacjanów” w Gorlicach od kilkunastu lat organizuje cykl indywidualnych ekspozycji malarstwa, rzeźby i grafiki pod roboczym tytułem „Mistrzowie kultury polskiej”, na których prezentowane są dzieła najwybitniejszych polskich artystów. Przedsięwzięcie to wynika z naszego głębokiego przekonania o potrzebie dotarcia do odbiorcy, który w dobie szybko postępującej pauperyzacji społeczeństwa ma coraz mniejsze szanse na obcowanie z wielką sztuką. Adresujemy ten cykl głównie do młodzieży, tej która na progu samodzielnego życia podejmuje współczesne wyzwania intelektualne poszukując trwałych wartości i godnych wzorców do naśladowania. Jesteśmy przekonani, że wielka sztuka ma zadziwiającą moc porywania do wielkich idei, potrafi dać mocne oparcie i uzasadnienie codziennej, szarej egzystencji. Świadczą o tym liczne wpisy w księgach pamiątkowych zrealizowanych już przez galerię wystaw twórczości tak wybitnych artystów jak Zofia Demkowska, Władysław Hasior, Nikifor Krynicki, Stanisław Rodziński, Włodzimierz Kunz, Jerzy Bereś, Ryszard Horowitz, Stanisław Baj, Antoni Fałat, Jerzy Nowakowski... W październiku 2005 roku nasze zaproszenie do zorganizowania wystawy w Gorlicach przyjął jeden z najwybitniejszych rzeźbiarzy polskich, twórca głęboko emocjonalnie związany z Małopolską....

Zapraszam Państwa na niezwykle spotkanie ze sztuką Adama Myjaka.

Zdzisław Tohl

Dyrektor

Małopolskiej Galerii Sztuki „Dwór Karwacjanów”

Adam Myjak

Od 1965 studiował na Wydziale Rzeźby ASP w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w 1971. Rok później rozpoczął pracę pedagogiczną na macierzystym wydziale. Od 1990 jest profesorem. Dwukrotnie wybierany na podwójne kadencje rektora (1990-1996 i od 1999-2005). Wywarł decydujący wpływ na obraz Akademii w latach 90-tych i początku XXI wieku, dbając tyleż o gospodarstwo, co o tradycję i prestiż Uczelni w trudnych przełomowych czasach. Debiutował wraz z pokoleniem tzw. Nowej figuracji lat 70-tych w sztuce polskiej.

Współtworzył ruch „O poprawę”. W latach 70-tych był redaktorem artystycznym miesięcznika „Nowy Wyraz”, dzięki czemu jego łamy składają się na wyczerpujący album sztuki tej dekady. Wczesny okres Jego twórczości stał pod znakiem wielkiego cyklu głów o miękkiej, jakby zamglonej fakturze i sennych rysach, monumentalnych niezależnie od ich fizycznych wymiarów. Motyw głowy, jako pola symbolicznych zabiegów pozostaje aktualny w Jego twórczości, przechodząc, wraz z równie klasycznymi tematami, jak popiersie i figura, kolejne fazy formalne i stylistyczne. Wśród nich wyodrębnia się okres bardziej zdecydowanego i syntetycznego formowania powierzchni oraz kontrastowania partii matowych i polerowanych bądź łączenia różnych materiałów, jak kamień i brąz, co nastąpiło na przełomie lat 70-tych i 80-tych. Artysta spędził lata 1979-1981 na

stypendium im. Wilhelma Lehmbrucka w Niemczech. W połowie lat 80-tych nowym cyklem w Jego twórczości stały się kroczące, wydłużone, ażurowe „Figury”. Następujące po sobie kształty i formy wzbogacały kolejno repertuar Jego twórczości, składając się na jej dzisiejsze bogactwo. Zdobywa liczne nagrody w konkursach krajowych i międzynarodowych. Poza rzeźbą, medalierstwem, któremu poświęcał się zwłaszcza na początku swej drogi twórczej, ma w swym dorobku projekty i realizacje monumentalne, podejmowane często z Antonim Januszem Pastwą (ostatnio – kwadryga na Teatrze Wielkim, odsłonięta 3 V 2002). Na swoim koncie ma ponad 60 wystaw indywidualnych, zarówno w kraju, jak i poza jego granicami.

W czerwcu-sierpniu 2005 odbyła się wielka wystawa indywidualna rzeźb i rysunków w Narodowej Galerii Zachęta. We wrześniu 2005 otrzymał najwyższe odznaczenie za zasługi dla kultury – złoty medal Gloria Artis.

Adam Myjak we współczesnej rzeźbie polskiej zajmuje czołową pozycję.

Oblicze Jego twórczości charakteryzuje wyraźnie określona postawa artystyczna, wiara w swój światopogląd. Jego rzeźby zaczepiają urodą formy, błyskiem wypolerowanej powierzchni, bryłą i masą rzeźbiarskiej materii, budząc respekt u odbiorcy. Stoimy przed mocnymi formami, pełnymi wewnętrznej energii, przestrzeni wypełnionych ludzkimi problemami. „Głowa” jest tu rzeźbiarskim kodem artysty, który ma unieść całe brzemie ludzkiego istnienia. Nie – to nie są głowy, to ciężkie owalne bryły emitujące w stronę widza z właściwą sobie siłą potężny teatr ludzkich zdarzeń. W swojej semantyce zbudowane są te bryły z ludzkich kompleksów i poczucia niedoskonałości, zawsze jednak w ogólnym wyrazie po ludzku godne. Rzeźby Myjaka zdają się swoją powierzchnią i kształtem drzeć, dyszeć z rozpaczliwej potrzeby poszukiwania sensu i wartości, mogących zatrzymać czas. Są ostrą świadomością przemijania ludzkiego życia. Artysta znakomicie rozumie i twórczo wykorzystuje cechy i właściwości swojego materiału rzeźbiarskiego. Znajduje w nim cały potencjał możliwości estetycznych i wyrazowych. Metal z natury swej zimny, z woli artysty zyskuje różne temperatury. Rozgrzany myślą i ręką artysty, jarzy się gorącą iskrą na powierzchni bryły, to znowu w innym miejscu stygnie aż do chłodu.

Artysta swoim dziełem programuje pewien typ odbiorcy, mogący spotkać się z nim

podobieństwem doświadczeń życiowych, skłonnością do refleksji i zdolnością transformacji rzeczywistości obiektywnej na świat wartości wyższych wolnych od ograniczeń potocznego życia. Myjak uznaje świat pełen paradoksów. Widzi jego wartość rozpiętą między cierpieniem a radością. Przestrzeń między tymi skrajnościami nazywa życiem.

I jeszcze jedno. Rzeźby Adama Myjaka to bryły – głązy w rwącym potoku współczesności.

Z cyklu KOLUMNY, 2005
Drewno polichromowane

W pracowni w Zalesiu

Adam
Majak
Mazury
2005

Adam
Majak
2004-5
Mazury

Adam
Majak
2005
Mazury

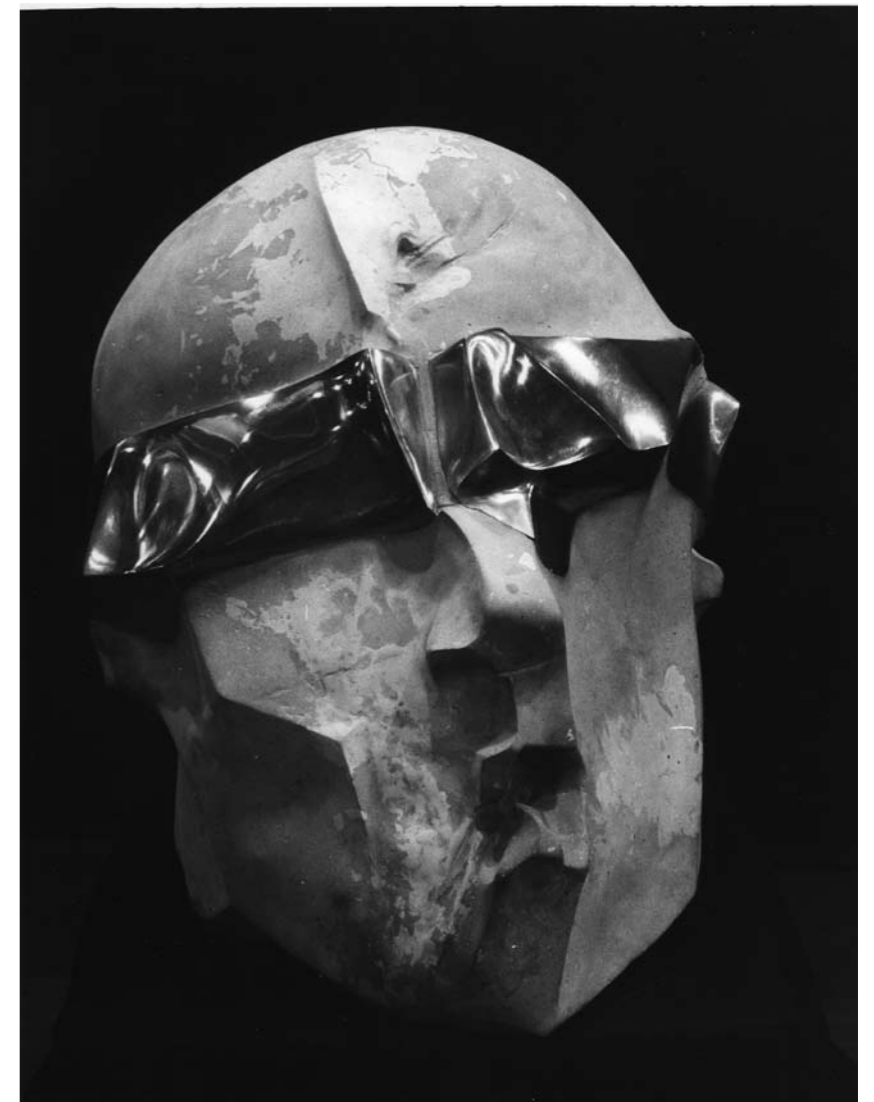
MAZURY, 2005
Rysunki węglem

Adam
Majak
2005

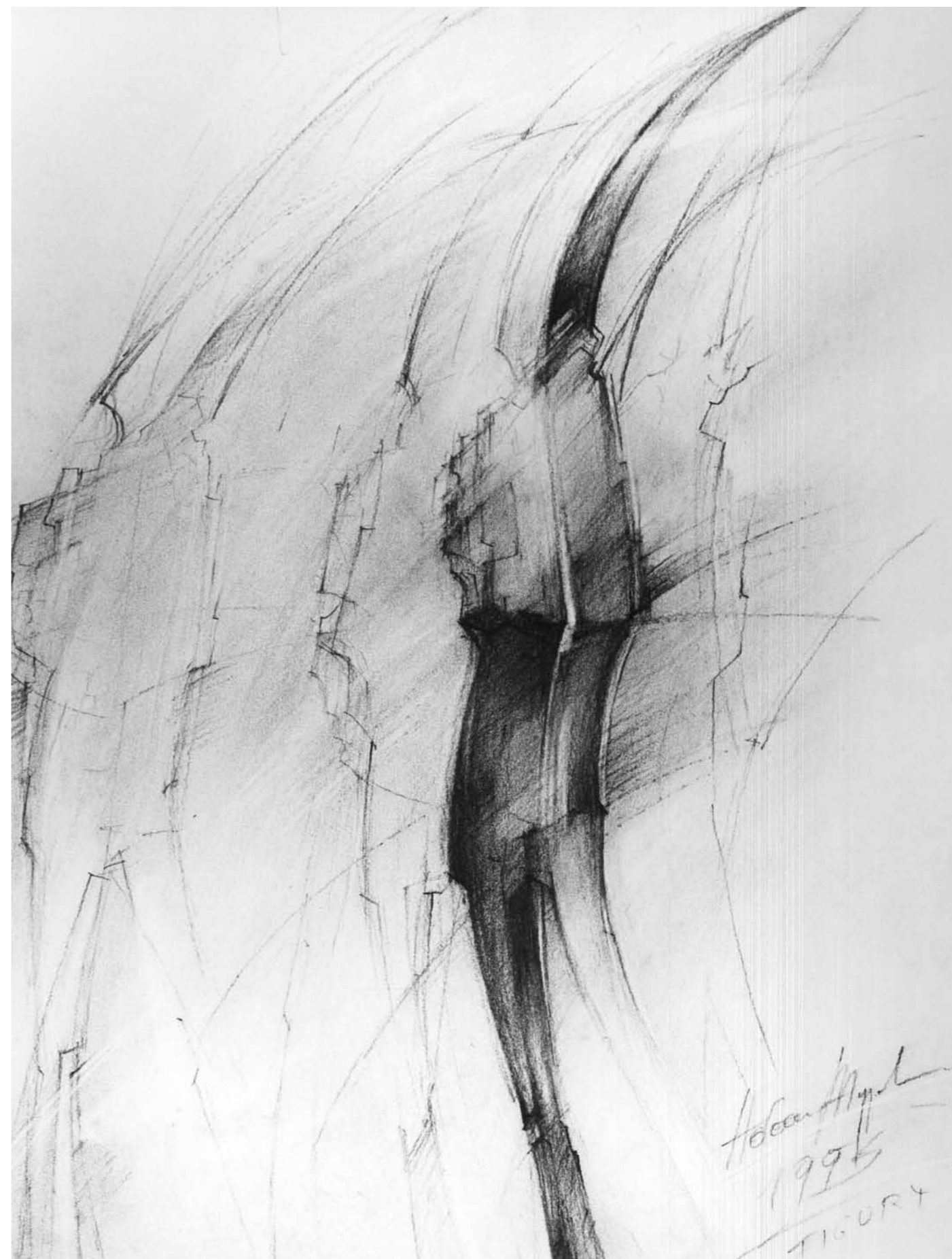
Z cyklu FIGURY, 1993
Rysunek węglem

Z cyklu MASKI, 1986
Brąz, sztuczny kamień

Z cyklu MASKI, 1986 - 1993
Brąz

Z cyklu FIGURY, 1993
Rysunek węgłem

*Z cyklu NADZIEJA, 2005
Drewno polichromowane*

*Pracownia w zalesiu
Z cyklu KOLUMNY, brąz, 2004*

Z cyklu KOLUMNY
Zachęta 2005

Z cyklu *KOLUMNY*, 2004
Brąz

Z cyklu *SEN*, 1998
Stiuk polichromowany

Z cyklu FIGURY, 2004
Rysunek węglem

Z cyklu FIGURY, 2004
Rysunek węglem

Z cyklu RZEŻBY, 1993
Rysunek węglem

Z cyklu KOLUMNY, 1993
Beton, brąz

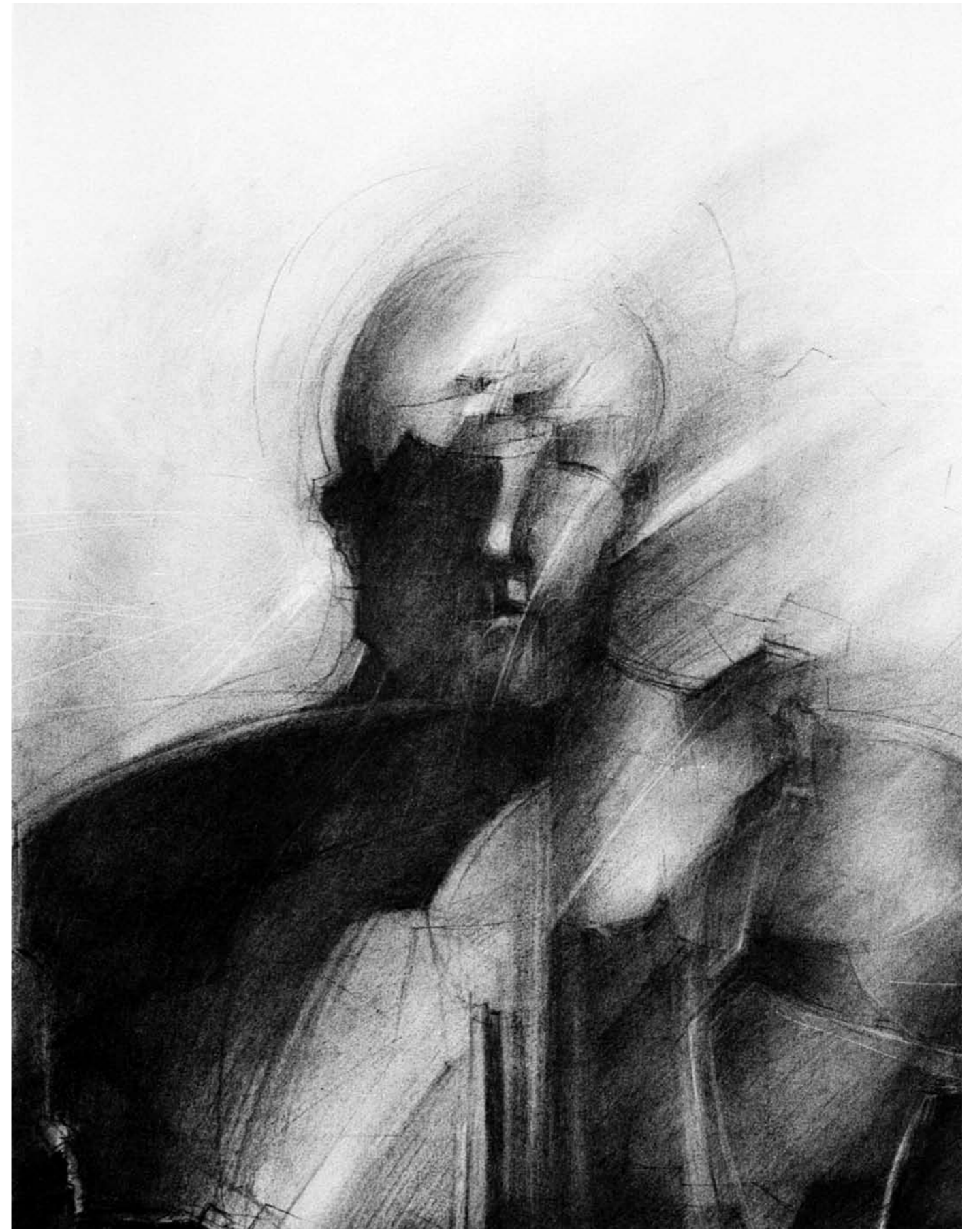
Z cyklu FIGURY, 2004
Rysunek węglem

Z cyklu FIGURY, 2004
Rysunek węglem

Z cyklu KNEBEL, 1993
Braz

Bez tytułu, 1985
Rysunek węglem

Z cyklu FASCYNACJE, 2000
Brąz

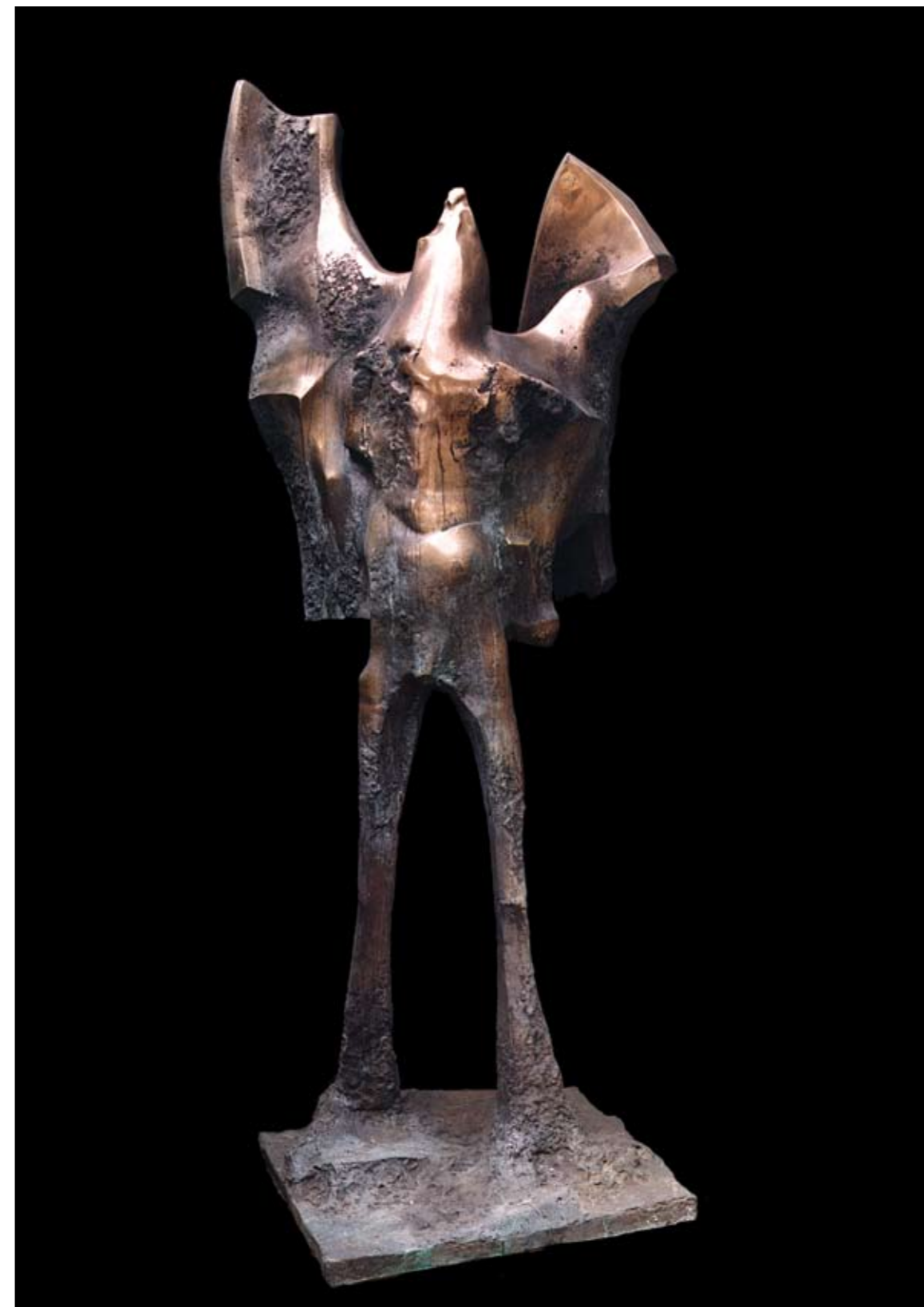
Legenda, 1998
Stiuk polichromowany

Portret A. M., 1995
Brąz

DOM, 1974
Stiuk polichromowany

Z cyklu FIGURY SKRZYDLATE, 1986

Brąz

Z cyklu MASKI, 1991

<<< Stuk polichromowany

Podczas pracy nad kwadrygą Apollina w Orońsku, 2003

1

2

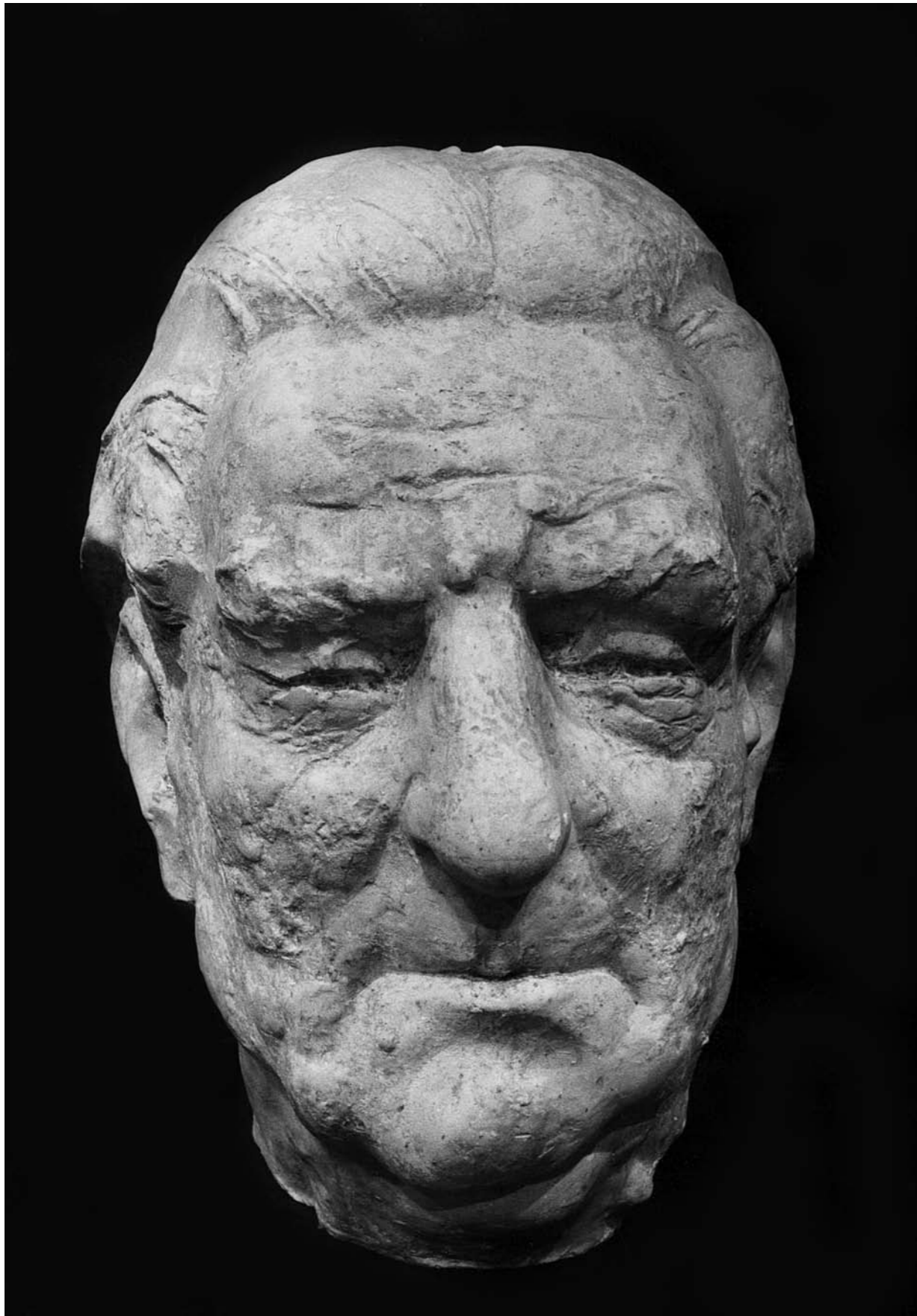

3

4

1. Z O. Łukasiewiczem podczas uroczystości wręczenia medalu Gloria Artis, Warszawa, wrzesień 2005
2. Inauguracja roku akademickiego ASP, 2004 (Muzeum Narodowe w Warszawie)
3. W pracowni w Zalesiu, 2005
4. Z M. Abakanowicz podczas uroczystości wręczenia medalu Gloria Artis, Warszawa, wrzesień 2005

Portret L. P., 1985
Braz

KATEDRA II, 1974
Stiuk polichromowany

Portret, 2005
Granit

Z cyklu PORTRETY, 1986
Brąz

Z cyklu MASKI, 1985

Brąz

BLIZNA, 1974

<<< *Stiuk polichromowany*

Szkic do FIGUR, 1992
Rysunek węgłem

Z cyklu FIGURY, 2004
Rysunek węgłem

Adam
Mysiek
2004
Figura

Z cyklu FIGURY, 2004
Rysunek węglem

Adam
Mysiek
2005
Figura

Z cyklu FIGURY, 2005
Rysunek węglem

Rzeźby Adama Myjaka po raz pierwszy zobaczyłem przed paru laty na Festiwalu Gwiazd w Międzyzdrojach. W tych migotliwych gwiazdozbiorach nadmorskich wystawa rzeźb Myjaka okazała się dla mnie i moich przyjaciół niewielką galaktyką skupionej myśli i ascetycznego studium kształtu, formy, przestrzeni intymnej wokół człowieka. Mnie się wydaje, że rzeźba jest królową sztuk plastycznych. Jej powściągliwość, głęboki namysł i coś z przecucia tajemnic czasu albo nieistnienia czasu budzą we mnie zawsze dziwny niepokój i potrzebę reasumpcji własnego losu. Może to się bierze z tego, że rzeźba jest najdawniejszym dokumentem naszego pobytu na tej niezbyt okazałej planecie.

Prace Adama Myjaka są monotematyczne w szlachetnym sensie tego słowa. Myjak najczęściej studiuje – o dziwo – ludzką głowę, ten zdumiewający organ, któremu zawdzięczamy nasze szczęście i nieszczęście przygody na prowincjonalnym skraju kosmosu. Myjak nie opisuje ludzkich fizjonomii, on je utrwała w materiale rzeźbiarskim w kontekście naszej wiedzy o nas samych i rewelacyjnych odkryć współczesnej nauki. Mam wrażenie, że wiele tych twarzy Myjaka jest zatartych albo przesłoniętych falami cząstek, które dopiero jutro poznamy. I co dziwne, ja te twarze skądś dobrze znam. I widzę w nich oblicze mego przyjaciela Gustawa Holoubka. I poznaję z nich jego magiczną charyzmę, jakąś niezwykłą siłę, której dorobiliśmy się w mozolnym rozwoju naszego gatunku. Adam Myjak gdzieś kiedyś zobaczył

dzisiejszy świat i zapamiętał go na zawsze. Mały wszechświat kształtów, form, zmiennej przestrzeni i powietrza, które też jest materią. I Adam Myjak chce nam coś powiedzieć o naszej przyszłości, o losach człowieka świadomie zdomowionego w kosmosie.

Z cyklu FIGURY, 2004
Rysunek węgłem

WOJEWÓDZTWO
MAŁOPOLSKIE

**Małopolska Galeria Sztuki “Dwór Karwacjanów”
Instytucja Kultury Województwa Małopolskiego**

ul. Wróblewskiego 10 a
38-300 Gorlice

tel./fax. 018-35-35-601
<http://www.gorlice.art.pl/>